

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

46. vuosikerta

Jäsenlehti 2/2026

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Rukous

Facebook- päivitys Gospel Riders sivulla kerhon ajokauden alkamisesta sai tykkäyksiä parissa päivässä yli neljäsataa. Tässä ajassa ollaan hakemassa tykkäyksiä. Paikallinen pesäpallojoukkue on lisännyt sosiaalisen elämän sisältöä. Kerho toivoo, että se on välttämätöntä, jos haluaa katsojia ja tuloja. Näkyvyys ja talous kulkevat rinnakkain.

Sain viestin, jossa pyydettiin rukoilemaan henkilön päänalueen leikkauksen puolesta. Ilmoitin, että mukana ollaan. Tuollainen rukous keskittyy hoitajien ja operoivien lääkärin ymmärryksen maksimointiin leikkauksen eri vaiheissa. Myös Jumalan hoitavaa kosketusta aivojen paranemiseen. Rukouksessa haetaan voimia potilaan läheisille. Iltapäivällä tuli viesti, kaikki meni hyvin. Kiitos Herralle!

Raitilla käveli mies hitaasti reppu olalla ja kävelysauvoilla tukea hakien. Pysähtyi ottamaan hörpsyn pullosta..oletan, että vesipullo. Huusin tien toiselta puolen - hyvä on taukoja pitää! Vastasi hiekkä pyyhkien - joo, parempi nyt, kun pääsee

liikkumaan. Oli polvi leikkauksessa ja ai-voista poistettiin kasvain..

Soitin ystävälle ja kysyin. - miten menee? Alkuun vastasi ympäri pyöreit. Ajattelin auttaa ja kerroin, että tässä vähän meillä ollu rahat niukalla. Hän avautui sitten hieman. -Meni kotona sähkötkö poikki, maksoin, jotta saa kotona elämän kulkemaan. Jäi kolme euroa tilille. Jatkoin juttelua rukouksesta. Onko niitä kuultu? Välillä tuntuu, että hiljaista on. Joskus tuntuu, että kuultu on jotain.

YHTEENVETO, vanhassa mainoksessa todettiin - elämä on. Kyllä me kaikki tiedämme, että nyt ainakin elämä on. Media kertoo mitä kuuluu. Media kertoo miten asioiden pitäisi olla ja opposition poliitikot karjuvat, miten kaikki on mennyt pieleen, kun päättäjät tunaroivat. Olemme eläneet aikaa, jossa kaikki kuuluu ja näkyy. Niinhän sanakin sanoo, tulee aika jolloin kuulette kaikesta(vapaa tulkinta)

Ajat ovat epävarmat. Ihmisillä on oikeasti huolia ja pelkoja. Oma rukoukseni näiden tiimoilta on, että ihmiset eripuolilla maapalloa kääntyisivät Jumalan puoleen.

Tuntuu siltä kuitenkin, että niin ei ole tapahtunut. Minä olen myös kääntynyt vaimoni kanssa Jumalan puoleen päivittäin omien huolien kanssa. Emme ole saaneet haluamiamme vastauksia. Talous on tiukalla.

Olen kiitollinen uskosta ja toivosta. En osaa kuvitella elämää ilman Jeesuksen antamaa toivoa. Olen etuoikeutettu, kun Hän on ottanut minut lapsesta asti laumaansa ja olen aina saanut nauttia Pyhän hengen läsnäolosta ja siitä, että tiedän - Hän kulkee kanssani. Hän ohjaa askeleeni ja koko elämäni on Hänen viitoittamaansa. Päivittäinen kiitos kuuluu - kiitos että olet kanssamme. Ole sinäkin lehden lukija kiitollinen jostakin. Elämä ei aina tunnu oikeudenmukaiselta. Kiittää kannattaa kuitenkin. Olet tärkeä, olet Jumalan luoma. Se on paljon ja se on totta.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jukka Parkkinen

Taitto:

Jouko Virta

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2026. Aineistopäivä on 15.8. 2026. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.

Puheenjohtajan palsta

Ilpo Varha

Jo joutui armas aika...

Ja alkoi taas ajokausi suloinen. Monenlaisia tapahtumia on jo ollut kevään mittaan ja moniin motoristikirkkoihin ajettu.

Suurimmat varmaankin Liedon ajokauden avaus sekä Smoton järjestämä Hymyilevän Motoristin Kevätpäivä. Tänä vuonna se oli Kymi Ringillä, lähellä Kouvolaa. Myös Gospel Riders kävi näyttämässä värejään. Osallittujia oli kaikkiaan yli 1 300, joten paraatikin piti tehdä kahdessa osassa kiertäen parijonossa Kymi Ringin rataa. Motorismi siis edelleen saa ihmisiä liikkeelle.

Paljon on kuitenkin vielä edessäpäin. Tärkeimpänä ja suurimpana ponnistuksena varmaankin EMC Puhjonrannassa.

Tätä kirjoittaessa toukokuun lopulla ilmoittautuneita on vajaa sata. Niistä puolet ulko-

mailta. Joten näyttää siltä, että oma porukka on jättämässä ilmoittautumisen aika myöhään. Kai meitä nyt vähintään sama määrä on tulossa kuin normaalisti MOJ meetinkiin!

Rohkaisen nyt ilmoittautumaan, että saadaan ruuat tilattua ja majoitus varattua kaikille tulijoille.

Nähdään tien päällä ja viimeistään EMC:ssä. Ja pyydetään Taivalliselta Tallipääl-liköltä turvallisia kilometrejä, hyvää ajosäätä ja ennen kaikkea, Pyhien Yhteyttä.

Ilpo Varha
President

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Huoltopäivät, kevätkokous
- 6 - Kuopion MP-näyttely
- MP-testi by Martti Olsen
- 7 Aurinko helli Liedon motoristikirkkoa
- 8 Oma motoristitarina
- 10 Pyörä jatkaa pyörimistä
- 11 Päätoimittaja matkoilla
- 12 - Markkinointia
- Syyskokouskutsu
- 13 Freedom - EMC2026
- 14 Rohkeaa ja rohkeaa
- 15 Hengellinen palsta
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

EMC2026 Rally

FINLAND 6.8.–9.8.2026

Kouvolassa

www.gospelriders.fi/emc2026

Tapahtumakalenteri

Gospel Riders -tapahtumia:

- 6.–9.8.** EMC RALLY, Kouvola
4.-6.9. Naisten pystymettä mukavuuksin, Kalliopirtin leirikeskus, Kärkölä
12.4. Syyskokous, Kärkölä (Kokouskutsu sivulla 12)

Motoristikirkkoja:

Tiedossa olevat motoristikirkot ja -messut löytyvät kerhon nettisivuilta
gospelriders.fi/motoristikirkkoja/

Huoltopäivät, kevätkokous

Naantalın seurakunnan leirikeskus tarjosi oivat puitteet kerhomme huoltopäiville. Päivien aikana ei huolleta pyöriä vaan motoristeja. Turun alueen vastuulla oleminen antoi itse alueellekin huoltoa valmistelujen ja järjestämisen kautta. Viherlahden leirikeskus tarjoaa luonnon elämyksen meren rannalla. Päättöstilaisuudessa tuli todistus, osallistuja kertoi, että ajatus on usein - onpa hienon paikan tehneet. Samalla tuli Luojan vastaus, -minä olen luonut tämän kaiken.

Kevätkokouksen päätteeksi kysyin paikalla olevilta. Mitä kerholle kuuluu? Onko kerholehti tarpeellinen? Mika Saarinen vastasi: - jos täällä olleilta kysytään, niin kaikki varmaan vastaa, että kerholle kuuluu hyvää. Lehti on tarpeen ja painettuna.

Huoltopäivät antavat aikaa tutustua toisiin motoristeihin. Yhdessäololla on monia rakentavia ominaisuuksia. Saa kertoa ja voi kuunnella. Keskinäinen yhdessäolo ei ole jonkun henkilön ns viisaitten näkemysten opetuspaikka, vaan kaikki rakentuvat yhdessä yhteisestä jakamisesta.

Turun aluevastaava Harri Nunnun oli tyytyväinen kokouksen päättyessä. Järjestelyt sujivat hyvin. Alue sai uutta energiaa yhteisestä työstä.

Yhdessä yhteisestä jakamisesta. Yksi hyvä kommentti oli viikonlopusta - ruohean avointa. Juuri tuo, että voi olla avoin, on elämässä kantavan tärkeää. Jokainen on istunut kuuntelemaan opetuksia.

Kun kysytään myöhemmin, mitä oli opittavaa? Moni vastaa, -joo, kyllä ihan oli hyvä, mutta en nyt kyllä heti muista, että mitä nyt olikaan!! Kun taas tilanne, jossa voi olla rinnallakulkijana, kuunnella ja

avautua. Se on rouheaa oikeaa elämää. Sitä oli opetuslapsillakin Jeesuksen seurassa, avointa olemista.

Jukka Parkkinen

Vespan mielestä huoltopäivät ja muutkin kerhon isommat yhteiset tapaamiset ovat aina odotettuja. Olemme vaimoni Päivin kanssa kokeneet Jumalan siunauksen ja johdatuksen. Puhujien teemat ovat osuneet juuri sille osanottajajoukolla. Niin näilläkin huoltopäivillä.

Reijolla mielessä kerhokauppa - käykääpä kattomassa miten on hyviä paitoja

Mika Tenetzin ajatukset huoltopäivistä ja kevätkokouksesta - seurakunnan lisäksi Gospel Riders on tärkeä osa yhteyttä tässä ajassa. Kerho on mahdollisuus. Yhdessä kokoontuminen lataa akkuja ja voidaan varustautua maailman keskellä.

Kevätkokous oli huoltopäivien jatkona. Jawa esitteli edellisen vuoden tilit ja summat osuivat kutakuinkin samoiksi kuin ne oli budjetoitu.

Tuumailuja Jyväskylästä

Tuumattiin, voidaanko mennä Jyväskylän MP-messuille omana osastona, vaikka meidän järjestävä porukka on varsin pieni. Kun on osavia ja ahkeria jäseniä, saatiin järjestettyä kaikki hyvillä mielin. Näyttelyhallia ei ole tehty kahvitarjoilua ajatellen, mutta tarjoilut kuitenkin järjestettiin edellisten vuosien tapaan. Harjoiteltiin muutama laulu, soiteltiin kuulutusten välissä. Kari Suomalaisen laulamien hengellisiksi tulokittavat kappaleet pysäyttivät parhaiten, toki esitettiin myös motoristin virret ja muita hengellisiä kappaleita. Lauantai oli vilkas päivä, saatiin hyviä keskusteluja ja kontakteja. Toivottavasti saadaan joku uusi jäsen heistä. Sunnuntain kävijöitä koko näyttelyssä oli varsin vähän. Silti kannatti olla mukana.

Heikin (valitettavasti) jäädessä aluevastaavan tehtävästä, oli tietenkin etsittävä uusi. Kun minua kysyttiin, olin halunnut tehtävään nuoremman ja aktiivisemmän, mutta lopulta suostuin. Olen kiitollinen, että saan olla tässä pienessä Jyväskylän GR-porukassa.

Huoltopäivillä olin ensi kertaa, ja niinkuin omakin GR-porukka, tämäkin oli varsin rentoa, hyväntuulista ja helposti tutustuttavaa. Uusia tuttavuuksia syntyi, sovittiin yhteistyötä. Kun joitain on nähnyt vain netissä, kasvokain nähdessä saa paremman käsityksen, esimerkkinä vaikkapa P. T. Juntumaa. Oli hyvä kuulla miten muilla paikallisosastoilla menee, järjestelyt sujuivat hyvin, maisema oli parhaasta päästä, opetus ajankohtaista. Kannatti tulla mukaan.

Pekka Kempainen

Kuopion MP-näyttely

Kuopion Moottoripyöräclubin järjestämään näyttelyyn 25.-26.4. osallistuimme perinteisesti.

Parhaimmat ajokelit oli säästetty Vapun seutuun ja kristittyjen vappumarsseihin, mutta yleisöä oli mukavasti.

Kuopion osastolla oli tietenkin Aki Ollikaisen tekemä pikkupyörien ajorata, joka keräsi runsaasti porukkaa. Siinä oli hyvä pitää tarjolla Tässä on Tie -lehtiä.

Pyörien virittämisestä kommentoi Aki seuraavaa:

"Hyvä oli munkki, yksikään keula tai runko ei katkennut, vaikka osumaa tuli. Vain sähkövikoja neljään pyörään. Savua ei kuitenkaan noussut, kuten viime

vuonna. Ilmeisesti ajettavien pyörien järjestelmällinen kierrätys tuotti tulosta: pyrin sillä maksimoimaan pyörän jäähtymisajan ajon jälkeen ennen seuraavaa vetoa."

Motoristiraamattujen menekki oli yllättävän hyvä, esittelijöillä supliikki kohdallaan. Osastolla oli näytteillä Sakarin Kawa H2 ja Ilkka Arvion rakentama HD, niistäkin kyseltiin.

Pienemmät pojat kyselivät karkkeja ja tarroja, niitä varataan ensi vuonna enempi.

Lämmin kiitos mukana olleille! Hyvä tilaisuus tutustua kerholaisiin, kun tulee mukaan näyttelyyn.

Martti Olsen

MP-testi by Martti Olsen

Kuopion MP -messujen jälkeen Savossa ei jäänyt Pekkaa paremmiksi. Olse-
nin Martti päätti olla ikinuori

ja män testoomaan Vene ja Kone tapahtumaan Honda CB 1000GT, mutta malli oli kohdannut takaisin kutsun.

Onneksi samoilla palikoilla löytyi 1000cc Hornet. Hornet oli mukava ja helppo verrattuna 24-vuotta vanhaan

VFR:ään. Plussaa erityisesti herkäät jarrut ja tasaisesti lisääntyvä teho. Ajoasentokin kelpasi diakonille.

Vasemmalla Honda 1000cc Hornet Päätoimittajan mielestä oikealla on namu värinsä puolesta. Oranssi KTM R 990R kaksi sylinterinen rivikone vajaa 130 hepoa oli kevyt ja viihdyttävä, kiteytti Martti Olsen.

Aurinko helli Liedon motoristikirkkoa

Äitienpäivän aaton aamuna kokoontui kahdeksan motoristia Espoon Bembölen ST1-asemalle. Espoon aluevastaavan Kyllösen Tapsan johdolla lähdimme ajelemaan kohti Paimion Neste-asemaa, jonne turkulaiset gospelriderit olivat varanneet kabinetin ruokailua ja yhteistä kokoontumista varten. Yllätykseksi paikan päällä Paimiossa oli nelisenkymmentä kerholaista usealta eri alueelta. Lounaan jälkeen matka jatkui komeassa letkassa kohti Avantin teollisuusalueetta, joka oli motoristikirkon paraatiajon lähtöpaikka. Paikalliset järjestäjät ohjasivat sadat pyörät siisteiksi riveiksi isolle kentälle. Itse paraatiajo Liedon kirkon pihalle tapahtui kolmessa isossa ryhmässä kärjessä punainen Wingi seurakunnan toimittaman ristin kanssa.

Liedon drive-in motoristikirkko on monelle motoristille odotettu ajokauden aloitus. Ulkoilmalavalla toimitettavaa messua on järjestetty vuodesta 1981 lähtien ja parhaina vuosina kirkon pihalla on saattanut olla 3000 moottoripyörää. Tänä vuonna osallistujia oli 1200. Messun kuluun kuuluu ylistysosuus koneita käyttämällä ja lopuksi suvivirsi. Aurinkoinen lämmin sää helli osallistujia. Samoin upeasti laulava ja soittava artisti Ilta Silva eli Ilta, joka on monelle tuttu tv:n musiikkiohjelmista.

Perheemme ensimmäinen Liedon reissu oli vuonna 2005, jolloin kerhomme jäsenten kokoontumispaikka oli Romanan perheyritys Itäisellä Rantakadulla Aurajoen varrella. Itse paraati lähti Turun Kupittaan kentältä. Lähtö- ja kokoontumispaikat ovat myöhemmin vaihtuneet ja joukkoon on sattunut myös sateisia ja jääkylmiä kirkko-reissuja. Nyt lämpömittari näytti + 15 C ja olo oli kiitollinen kauniista säästä. Osa porukoista makoili nurmikolla ja pyörien päällä nauttien vaan lämmöstä, ihanasta musiikista ja tunnelmasta. Toivottavasti tämä hieno kirkkoajo jatkuu vielä pitkään.

Sonja Hellén-Nieminen

Avantin pihamaalla kuulumisia vaihtoivat Lea Aspiala Järvenpäästä ja Pirjo Kettu Espoosta.

Moottoripyöräparaatia johti punaisella Goldwingillä Lieto MC2000 -kerhon Aulis Virtanen kyydisään ristinkantajana ratamoottoripyöräilijä Jarno Saarisen leski Soili Karme.

Kahvi ja makkara maistuivat Espoon, Tampereen ja Turun motoristeille. Kuvassa Tapio Kyllönen, Pekka "Vespa" Vesamäki, Oleg Saukkonen, Timo Aaltonen, Marko Hakanen ja Pertti Nieminen.

Oma motoristitarina

Aloitin moottoripyörällä ajamisen 70-luvulla teini-ikäisenä. Oli kova hinku saada moottoripyörä, ennen kuin olin sellaisella ajanutkaan ja ennen kuin oli ajokorttiakaan. Vuosien varrella olen omistanut kaikenlaisia pyöriä ja olen korjaillut niitä myös työkseni yrittäjänä 80-luvulla. Kyproksella asuessani 2010-luvulla ajelin työmatkoja Honda X-4 1300 -nakupyörälläni. Matka yhteen suuntaan oli 100 kilometriä. Viikossa tuli tuhat kilometriä. Muutettuamme muualle töihin ja myytyäni pyörän pois päätin, että moottoripyöräilykiintiö oli hetkeksi täynnä. Sen jälkeen olen ajellut laina- ja vuokra-pyörillä satunnaisia jaksoja.

Tänä keväänä 2026 päätin hankkia pitkästä aikaa taas oman pyörän. Moottoripyöräilyä on paras harrastaa vielä, kun on nuori ja jaksaa! Ajelin ensimmäisiä reissuja hieman ennen vappua ja mietiskelin kuluneita vuosikymmeniä. Mikä moottoripyöräilyssäni on muuttunut 50 vuoden aikana? Pohdiskelin, että itse asiassa aika vähän on mikään muuttunut. Ajaminenhan on kokemuksena samaista kuin aina ennenkin. Laitetaan bensaa tankkiin ja lähdetään baanalle. Kone hyrisee alla, maisema vaihtuu ja tuuli suhisee kypärän sisällä. Pyörää käännetään kallistamalla. Hallintalaitteet ovat

Kyproksella asuessa ajoin työmatkaa Honda X-4 CB1300 -pyörällä 200 km päivässä. Tässä ollaan menossa Pohjois-Kyproksella kohti Turkkiin menevää lauttarantaa.

samoilla paikoillaan, missä ne ovat ennenkin olleet. Pyörät ovat luotettavampia, tehokkaampia ja paremmin varusteltuja kuin aiemmin. Ajovarusteet ovat mukavampia ja suojaavampia. Ehkä suurin muutos on tapahtunut ajajan elämässä. Uskoontuloni oli tapahtunut tämän ajanjakson välissä. Sen myö-

tä rakkaus lajiin ja ajamisen nautinto on säilynyt. Uskon myötä moottoripyöräilyyn on tullut syvempää tarkoitusta ja merkitystä. Moottoripyörästä on tullut välineeni evankeliumin työhön. Sillä voi lähteä saarnamatkoille ja kokoontumisajoihin. Gospel Ridersilla on upeaa aktiivista toimintaa, jossa pääsee nauttimaan

seurasta ja ajamisesta yhdessä samanmielisten motoristien kanssa.

Sain uskoontullessani samalla lähetyskutsun. Halusin palvella Herraa täystoimisesti myös työelämässä ja hakeuduin kouluttautumaan lähetyslentäjäksi. Siitä eteenpäin olen saanut olla palvele-massa Jumalan valtakunnan työssä omalla ammattitaidollani ja lahjoillani. Työtä on paljon, mutta työntekijöitä vähän, niin kuin Raamatussa sanotaan. Tämä pätee edelleen. Lähetyksessä on aina työtä, kunnes kaikki on valmista, ja sitten Jeesus palaa takaisin.

Läpi vuosikymmenten moottoripyöräily on kulkenut mukana elämässäni tavalla tai toisella. Itä-Afrikassa ajelin reissuja ja työmatkoja BMW R80 Paris Dakar -pyörällä, joka sieltä lähtöni jälkeen on ollut paikallisen pastorin työn mahdollistajana.

Hengellisestä näkökulmasta elän moottoripyöräilyä, kuten elän lähetystyöntekijänä muutenkin. Haluan olla edistämässä kristittyjen vuorovaikutusta kaikkien kirkkokuntien välillä. Haluan

Kaksi vanhinta tyttärtäni ja BMW R80GS Tansanian Nkingassa, jossa palvelin MAF-lentäjänä. Tällä pyörällä tuli tehtyä pitkiäkin reissuja.

Vaimoni Sirpan kanssa katselemme Jerusalemiä Öljymäeltä, jolta Jeesus lähti ja jonne hän palaa takaisin. Pyörän Suzuki Bandit 1200 maalauksen annoin tyttärelleni Camillalle vapaat kädet.

Roy Rissanen on työskennellyt lähetystyöntekijänä 33 vuotta. Työtehtäviin on kuulunut lähetyslentämistä, johtamista, kouluttamista, vaikuttamistyötä ja mediatyötä. Hän on asunut perheensä kanssa eri puolilla maailmaa yhteensä yli kymmenessä maassa. Tällä hetkellä hän toimii Wienissä Sansan lähettämänä OM MediaWorks-kumppanijärjestön palveluksessa. Työtä tehdään globaalisti ja se kohdistuu erityisesti vähiten tavoitettuihin kansoihin. Vaimo Sirpa on Sansan Pohjois-Afrikan, Lähi-idän ja Keski-Aasian aluepäällikkö. Perheeseen kuuluu neljä aikuista tytärtä.

myös olla yhteydessä niihin motoristeihin, jotka eivät ole kristittyjä, ja olla toivoakseni valona ja suolana niin monille kuin mahdollista. Gospel Ridersin tunnuksia kantavana motoristina saan usein myönteistä palautetta. Ihmiset haaveutuvat mielellään juttusille ja kyselemään.

Ilonaiheita omassa Gospel Riders -motoristin elämässäni on ollut paljon. Monet niistä liittyvät uusiin projekteihin, joissa olen saanut olla mukana. Hankin ensimmäisen Harrikkani vuonna 2006. Olin kummipoikani rippijuhlissa Rovaniemellä ja lähdin sieltä

ajelemaan etelään. Sattumalta huomasi, että menossa oli Poronpurijaiset-kokoon-tumisajo. Liityin mukaan ja hengasin siellä päivän. Pois lähtiessäni kristitty motoristi huomasi selkämerkkini ja tuli juttelemaan. Hänellä oli visio järjestää Lappiin kristillinen, päihteen kokoon-tumisajo. Lupauduin heti projektiin mukaan. Löysimme sopivan paikan Posiolta ja muita innokkaita toteuttajia mukaan. Saimme olla polkaisemassa käyntiin yhteiskristillisen kokoon-tumisajon 70 North One Christ, joka jatkui pitkään vuosia eteenpäin.

Kun työskentelin Israelissa kirkon lähetysjärjestön Lähi-idän aluepäällikkönä, minulle avautui mahdollisuus perustaa Gospel Ridersin paikallinen osasto Jerusalemiin. Paikallinen luterilainen kirkko ja piispa olivat asiassa hyvin mukana ja niin oli myös Gospel Riders Suomesta. Saimme kerhotilat Shalhevetyah-keskukseen. Järjestimme ajoretkiä, verkostoiduimme paikallisten motoristien ja MC-kerhojen kanssa sekä myös kansainvälisesti muihin kristillisiin kerhoihin. Järjestimme muutaman paikallisen jäsenemme kanssa ajoretken

Suomessa. Yksitoista päivää kestäneen ajoretken aikana kiersimme melkein koko Suomen Lappia myöten. Seuraavaksi Gospel Riders päätti järjestää vastavuoroisen retken ja ajeli ison porukan kanssa Suomesta Israeliin.

Matkani Gospel Ridersin kanssa on jatkunut yli 20 vuotta. Gospel Riders on onnistunut hienolla tavalla säilyttämään toimintansa eri taustoista tulevien kristittyjen kesken ja rakentamaan terveen yhteyden meitä yhdistävän harrastustoiminnan parissa.

Roy Rissanen

Israelissa ollessa verkostoiduimme aktiivisesti paikallisiin motoristeihin. Tässä Israel Motorcycle Clubin Tiny ja Eliko. Tapasin heidät ensimmäisen kerran kokoon-tumisessa Canada Parkissa Jerusalemin lähellä 2008.

Gospel Riders Jerusalemin Avner, Yarden ja Dennis kävivät Suomessa 2009. Järjestimme 11 päivän ajoretken. Kilometrejä tuli 4000. Ainoastaan yhtenä päivänä ei satanut vettä. Tässä ollaan lähestymässä suomalaista Jerusalemiä, jossa meidät otettiin lämpimästi vastaan.

Pyörä jatkaa pyörimistä

Rengas, oi tuo musta intohimoja herättävä kapistus, jonka pintakuvio ja ominaisuudet ovat pohdittaneet motoristeja kautta päristelyn historian. Onko mitään niin vilkasta aihetta netin keskustelufoorumeilla ja kerhotilojen sohvaryhmillä kuin ”mikä on paras rengas silloin kun...”? Ja mikä jottei, sillä ovathan nämä moottoripyörän renkaat varsin viihdyttävä aihe.

Siinä missä autojen renkailla tavallinen tallaja pärjää yleensä vuosia, niin motoristit vaihtavat uutta kumia alle parhaimmillaan (vai pahimmillaan?) useaan otteeseen kaudessa ja saattaapa rengastus vielä vaihtua ajotapahtuman mukaan. Radalle sliksit, pöpelikköön nappulat, Saksan reissulle kestävä touring-rengas. Löytyy nastoitettua rengasta pakkasessa seikkailijoille ja valko-kykeä customeille.

Ja sitten tämä seikkailupyöräporukka. Tästähän se riemu ratkeaa. Kas kun sillä renkaalla pitäisi toisaalta viedä painavaa sotanorsupyörää kestopäällysteellä huomattavan pitkiä taipaleita, mutta silti pystyä sen samaisen sotanorsun kanssa myös teluamaan mudassa, hiekassa ynnä metsäurilla.

Matkaendurokuskin rengas on siis auttamatta jonkin sortin kompromissi kestävyys, matkamukavuuden ja maastokelpoisuuden akseleilla. Kun rengasvalintaan lisätään vielä vaikuttavina muuttujina itse moottoripyörän ominaisuudet sekä kuskin taidot ja ajotyylit, niin johan riittää keskusteltavaa.

Hyvä ja realistinen kompromissihan on tunnetusti sellainen, jossa kaikki osapuolet ovat vain vähän harmissaan. Minulle ja Pikku Tikrulle – niin kuin se nyt ketään kiinnostaisi – tämä realistinen kompromissi renkaiden osalta osuu Mitas E-07+ -renkaaseen. Kestää meikäläisen ajoa melkein 10tkm, pitää kohtu hyvin määrällä pikitiellä, reagoi uriin vain vähän ja toimii varsin loogisesti metsäpoluilla herättäen luottamusta. Mekkaloi kyllä jonkin verran yli taajama nopeuksissa asfaltilla ja etupää on liukas mudassa. Mutahaasteita tosin helpotti uuden 900:sen Tikrun geometria

ja eturenkaan 21 tuuman koko. Vanhan 800:sen Tikrun 19” etunen ja maantielle suunniteltu geometria oli paljon haasteellisempi.

Tässä kohtaa, niin kuin ehkä tiedätte, keskustelu lähtee äärimmäisen helposti lapasesta ja suistutaan yhä syvemmälle eri rengasmalleihin, kumiseosten ominaisuuksiin, pintakuvion kulumiseen jne, jne. Mutta minä yritän nyt hampaat irvessä sankarillisesti pitää punaisen langan hyppysissäni ja suunnata kohti tämän kirjoitelman hengellistä päämäärää. Koin nimittäin sellaista arjen pientä johdatusta Herran kanssa juurikin tässä rengaspainissa.

Olen luonteeltani kontrollifriikki perfektionisti ja vielä varsin kärsimätön sellainen. Toisin sanottuna haluan yleensä olla omavarainen lähes kaikessa mitä teen, ja sitten sen tekemäni asian pitää vielä sujua aika mutkattomasti ja laadukkaasti. Jos joku työkalu tai prosessin osa mättää, se pitää saada toimimaan tai menee hermo.

Ja moottoripyörän renkaanvaihto – voi elämä – ihan hirveää henkistä kidutusta tällaiselle luonteelle. Ensinnäkin kotosalla ei ole tarvittavia työkaluja, saati soveltuvaa tilaa rengastoille ja toisaalta pyörien irrotus on sen verran monimutkainen juttu jarrusatuloiden, akselin asentojen, ketjujen kireyden sekä eri anturien ja pulttien kiinnitysmomenttien suhteen.

Suorastaan hirvittää jättää rakas Pikku Tikru vaikka nyt jonkun kasvottoman Vianorin käsiin. Kun eihän ne auton renkaanvaihtoon tottuneet kuitenkaan osaa ja tiedä ja itse pitää sitten tarkistaa kaikki jälkikäteen moneen kertaan, ja voi sentään... Kyllä, taidan olla myös vähän neurootikko.

Olin siis jo kohtuu syvällä tekemässä varsin järjetöntä investointipäätöstä puolimattimaisen rengastyöaseman rakentamisesta puuvajan taakse, kun Herra puuttui peliin (tällä kertaa ennen

vaimoa). Menemättä sen enempää yksityiskohtiin, todettakoon, että Herra otti miestä korvasta kiinni ja käänsi kohti oikeaa uraa.

Yksi minun lempikohtiani Raamatussa; 1.Kun 19:11-12. Elia odottaa Herraa. Tulee myrskyä, maanjäristystä ja tulta, mutta Herra on vasta hiljaisessa tuulen hyminässä kaiken tämän jälkeen.

Maata järjestyttäviä tunteiden tulta ja Herran tyynnyttävä rauha. Miljoona sinkoilevaa kysymystä, ja yksi hiljainen selkeä vastaus. Hiljainen tuulen hyminä, jossa Herra on, minun myrskyäni täynnä olevassa mielessä.

Merkityksellistä ei lopulta ole se vastaus, tai edes mikä oli alkuperäinen myrskyn nostattanut kysymys. Näitähän tulee elämässä vastaan aina lisää, ja joskus vastauskin Herralta voi olla vain ”odota”.

Merkityksellistä on se, että myrskymme keskellä Herra tarjoaa tuon rauhan ja suunnan. (Joh. 14:27) Se on siellä aina. Joskus me vain olemme liian innokkaita pitämään kiinni omista myrskyistämme, että emme malta pysähtyä kysymään ohjausta ja rauhoittua kuuntelemaan Hänen viisauttaan.

Koen sen suurena armona ja rakkautena, että Pyhä Henki - Puolustaja (Joh. 14:26), voi auttaa meitä ihan tavallisen arjenkin keskellä. Johdatus ei näyttäytyä vain valtavissa teologisisissa ongelmassa ja syvällisissä Jumalan taistelukentän taktikoissa, vaan ihan pienen ihmisen arkipäiväisissä pulmatilanteissa. Minä koen, että Herra kulkee kanssamme päivittäin ihan tässä vierellä. Hän usein hyväntahtoisesti hymyillen auttaa, kun me kompuroimme omissa sotkuissamme. Se johdatus tapahtuu minulla mieleen juolahtavana ajatuksena (hiljainen tuulen hyminä), jonka mukana seuraa rauha, että näinhän sen pitikin olla.

Tämän jälkeen tulee yleensä spontaanisti todettua, jotta ”kiitos Herralle”.

Juho Aarnio

Päätoimittaja matkoilla

Hyvinkin positiivinen vierailu Mikkelin tuomiokapitulissa piispa Mari Parkkista tapaamassa. En aina ole ollut miehissäni henkilövalinnoissa, mutta tämä tapaaminen oli nuoruuden muistoja palauttava. Nuorten illassa 70-luvun puolella välissä oli vieraana tuomiorovasti Seppo Löytty, muusikkojen isä, asuivat siis Mikkelissä lapsuuteni kaupungissa. Seppo Löytty oli kutsuttu vieraaksi nuorten iltaan. Olimme nuoret silloin varmoja miten asiat ovat ja raamattukin sanoo.. no, saimme kuulla rovastin terveiset - tiedän, että olemme joistakin asioista eri mieltä ja ette ole aina tyytyväisiä. Pyydän, rukoilkaa puolestani!!

Siinä oli oikeaa puhetta ja oikeaa sanomaa meille tietäville nuorille. Otimme opiksi ja rukoilemme. Oman muistini ja kokemukseni mukaan tuomiorovasti ikäänkuin syntyi uudestaan. Hänestä tuli osa evankeliumia vievää seurakuntaa.

Niin.. piispan tapaamisessa oli samanlainen henki. Piispa alkuun sanoi, että teillä tärkeimpänä on nyt KooKoo, mutta meillä on tärkeimpänä yhteinen sanoma Jeesuksesta Kristuksesta. Olemme samassa Jeesuksen laumassa kukin palvelemissa kutsukumme mukaan. Katsomme Kristukseen ja olemme valona maailmassa. Niin, varsin piristävää sanomaa itselleni. Olen herkästi ollut mieltä, että minun tapani on hyvä ja ehkä joillakin huonompi.

Kuvassa Piispa Mari Parkkinen ottamassa vastaan minulta motoristiraamatun. Hän yllätti minut uudestaan. - muistan, kun teitte retken moottoripyörillä Israeliin. Se oli hienoa! Mari Parkkinen työskenteli Jerusalemissa Suomen Lähetysseuran työntekijänä.

Kuvassa neljä kerhon perustajaa. Vasemmalta Jouni Rantala, Tuomas Rantala, minä Jukka Parkkinen ja vaimoni Anna Maija Parkkinen.

Matkalla Turussa

Huoltopäivien yhteydessä neljä kerhomme perustajajäsentä järjesti tapaamisen Raisiossa. Paljon oli jutusteltavaa ja muistojen muistelemista. Kävimme läpi hyviä yhteisiä elämän tilanteita ja yhdessä koettuja asioita. Surulliset asiat kävimme myös läpi. Päivitimme perheittemme, lapsien ja lastenlasten kuulumiset. Olemme siis kerhon motoristeja ja samalla myös elämän mittaisia perheituttuja.

Matkalla Asikkalan Vääksyssä.

MAF-organisaatio, Gospel Riders ja Asikkalan seurakunta olivat yhdessä järjestäneet koskettavan infotilaisuuden Asikkalan seurakunnan tiloissa Vääksyssä. Motoristimme Mika Saarinen oli vaihtanut roolia ja edusti työnantajansa lähetysslentäjiä. Vapaaehtoistyön koordinaattorina Maffilla työskentelevä Mika

on tuttujen asioiden kanssa, kun on kyseessä lähetyssyö ja lentokoneet. Mika on työskennellyt Finnairilla parikymmentä vuotta ja sen jälkeen lähetyssyössä Wycliffe Raamatun kääntäjät ry:ssä. Lähetysslentäjät tekevät erittäin tärkeää työtä siellä, minne asfaltitiet eivät kulje ja apua ei saada hyvin kuin ilmaitse.

Kerhon puolesta toiminnastamme ker toi Lahden aluevastaava ja motoristipastori PeeTee Juntumaa.

Päätoimittaja,
Jukka Parkkinen

MAF: Terveystenhoito, pelkästään Tansanian syrjäseuduilla 15.000 neuvolakäyntiä ja rokotusta vuosittain.

Markkinointia

The joy of riding together

Joh. 14:6

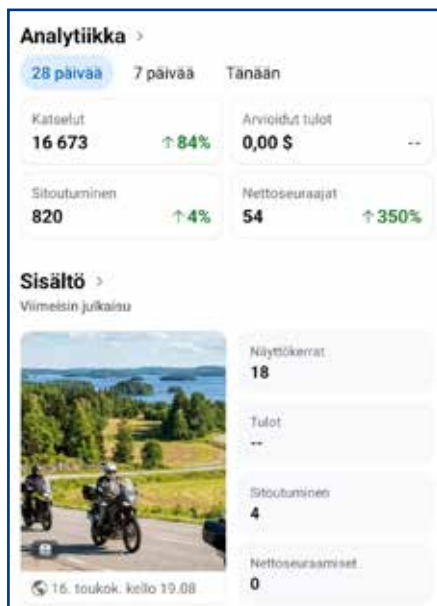
Jatkoa edelliseen kerholehteen, Etelä-Karjalan uudet markkinointikeinot. Etelä-Karjalan alue on uusiutunut kerhon aluesivut löytymään QR-koodilla. Uudet aluevastaavat Johanna ja Jukka Laakkonen järjestivät Lappeenrannassa fb-kutsulla kerhoillan. Uusi kutsu/ markkinointi alueen toiminnasta maksanut 20€. Tuo summa on saanut 16,673 katsontaa. Sitoutuminen julkaisuun 820 henkilöä. Nuo luvut ajalta 28 päivää. Aika mahtavaa. Tämä on hyvä esimerkki siitä, että kannattaa yrittää, kannattaa tuoda kerhoa ja kerhon toimintaa esille.

Kaakon alueen ensimmäisestä viikkoajelusta tein päivityksen fb Gospel Riders sivulle. Päivässä oli tykkäyksiä yli neljäsataa. (Kuva tästä)

Toinen kuva ja teksti. FB -ilmoitus jota katsottiin kuukauden aikana yli 16.000 kertaa

Kuva ilmoituksesta, maksoi 10€

Tervetuloa kerhoon

Kerhomme saa säännöllisesti uusia jäseniä. Heille heti neuvo pieni. Olisi huippu hienoa, jos itse olisit aktiivinen, että pääset mukaan toimintaan, etkä jäisi ulkopuolelle. Aluevastaavien tehtävä on olla sinuun yhteydessä ja alueen tavoitteena on, että viikoittain on aktiivista toimintaa. Etäisyyksien piikkiin laitetaan liian usein selitys..meil on etäisyydet niin pitkät, et ei sit oikein tuu lähetty. Meillä Kaakossa on matkaa Kuusankoskelta Pyhtäälle ja Loviisaan n. 70km, mutkateitä pitempi. Kausalasta Taavettiin myös 70 km. Olemme noilla välimatkoilla voineet toimia joka viikko. Kyllä se voi onnistua muuallakin.

Kerholla on kaksi sääntömääräistä kokousta, ensimmäinen keväällä ja toinen syksyllä. Perinteenä on ollut heinäkuussa pidettävä valtakunnallinen tapahtuma, nimellä MOJ (Message Of Joy). Tänä vuonna on poikkeus, MOJ-tapahtumaa ei ole vaan on EMC, josta toisaalla enemmän. Alueet järjestävät alueillaan viikkoajeluita ja motoristikirkkoja. Valtakunnallisia ovat olleet ajoretket teemoilla - rukousajo, jossa on ajo-reitti vaikka Virojoelta Sallaan. Matkalla on pysähdytty rukoilemaan rajojen puolesta, paikkakuntien ja yleisesti Suomen ja herätyksen puolesta. Endurotour on nimen mukaisesti ollut mutkateiden retki. Olet tervetullut kaikkeen toimintaan, omalla alueellasi tai muiden alueiden toimintaan. Vastuu jäsenien informoinnista on kerholla ja alueilla, mutta yhtä tärkeää on, että lähdet mukaan. Jos toiminta vaikuttaa hiljaiselta, niin ryhdy sinä aktiiviseksi. Näin kerhokin on alkunsa saanut. Yhden kipinä ja into on tarttunut toisiin.

Syksyllä on kerhon vuosikokous jossa valitaan vastuunkantajia, tule mukaan.

Kerhomme tarvitsee pysyäkseen tässä ajassa ja pirteänä tulevaisuudessa henkilöitä vaikkapa tekemään kerhon nettisivuja, kerhon lehtiä, tekemään sisältöä kerhon toiminnasta. Ole rohkea ja lähde mukaan kehittämään kerhon toimintoja. Yhteyttä voit ottaa kerhon presidenttiin tai hallituksen jäseniin.

Kokouskutsu

Gospel Riders-moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen

SYYSKOKOUS 2026

Aika: sunnuntaina 6.9.2026 klo 13:00

Paikka: Kalliopirtin leirikeskus, Kalliopirtintie 20, 16610 Kärkölä

Käsitteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2026
6. Valitaan yhdistykselle hallitus sääntöjen kohdan 4§ mukaan
7. Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja heille varatoiminnantarkastajat
8. Muut asiat
9. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa! yhdistyksen Hallitus

EMC-Suomi, Kouvola

FREEDOM

Kerhomme Gospel Riders moottori-pyöräkerho ry:n suurin tapahtuma tänä vuonna on elokuussa EMC RALLY Puhjonrannassa 6.-9. elokuuta. Vuosi sitten hallitus kokoontui suunnittelemaan tätä tapahtumaa. Teemaa haettiin eri nimillä ja ajatuksilla. Vapaaksi kahleista oli yksi kuva, jolla haettiin hyvää näkemystä. Kuva kertoo paljon. Kahleet tuntuivat haastavalta kuvana. Puhujia alkoi löytyä teemalle. Freedom oli yhdistävä sana kuvalle ja ajatukselle. Kristitty, uskova voi saada vapautta. Vapautta uskoon, luottamuksen Jumalaan, luojan todellisuudesta ja Jeesuksen antaman vapauttavan evankeliumin sanomasta. Olen Tie Totuus ja Elämä. Freedom.

Muutama hyvä kokoontumispaikka löytyi. Parhaimmaksi valittiin sijainnin ja hintatason hyvä yhdistelmä. Kouvolan Puhjonranta Valkealassa.

Kun ilmoittautuminen avattiin, meni majoituspaikat heti hyvin kaupaksi. Ateriapaketti majoituksella torstaista sunnuntaihin on edullinen. Vapaita majoituspaikkoja löytyy vielä kun sopu sijaa antaa. Neljän hengen huoneita löytyy vielä. Ryhmämajoitus onnistuu hyvin. Majoitusrakennuksia on seitsemän. Kaikista rakennuksista löytyy WC, suihku ja keittiö.

Alue tarjoaa kauniin paikan yhdessä-oloon. Järvi saunoineen ja laituri vedessä grillikodan vieressä yhdistävät Suo-

men kesän lumon tuoksuineen. Luonto on lähellä.

Päivien ohjelma antaa sanomaa yhdessäolosta. Freedom teema kuuluu musiikissa ja puheissa. Late Johansson, Roy Rissanen, Juha Ketonen. Pentti Hietasen konsertti lauantaina Kouvolan keskuskirkossa. Perjantaina ja lauantaina freedom ajelut. Paraatijäi läpi Kouvolan lauantain konserttiin. Ruokaa tietysti vähän väliä ja yllätysohjelmaa tulossa. EMC 2026 tarjoaa parhaan kokoontumisen motoristeille. Ilmoittaudu mukaan. Freedom viikonloppu haluaa antaa eväitä hengelliseen hyvinvointiin. Usko on vapauttavaa, kun kahleet on poistettu Jeesuksen sovitustyöllä.

MITEN SAAPUA?

Kouvolan keskustasta Valtatie 15 Mikkeliin päin 11 km, jonka jälkeen ABC-Valkealan kohdalla käännetään oikealle (opastus). Tietä ajetaan n. 4 km ja kahdesti käännetään opasteiden mukaan vasemmalle.

Alueelle saavuttua on ilmoittautuminen ennen rakennuksia. Ilmoittaudu ja saat ohjelman ja alueen kartan.

MITEN VAPAAEHTOISEKSI?

Ota yhteyttä: virve.varha@gmail.com

Apua tarvitaan esim. ilmoittautumiseen, ensiapuun, letun paistoon, grillaamaan, ruuan jakeluun jne. Vielä ilmaantuu muitakin tarpeita, joita tässä ei ole mainittu, joten ilmoittaudu vaan vapaaehtoiseksi.

HINNASTOA:

Majoitus neljän hengen huoneissa:
- kolme yötä 150€/henkilö
- kaksi yötä 100€/henkilö.

Edulliset ruokapaketit
- to-su 120€
- pe-su 95€
- päiväkävijä 30€

Rohkeaa ja rohkeaa

Jes! Tänä vuonna moottoripyöräily alkoi varkain, kuin huomaamatta ja ilman minkäänlaisia kasvukipuja tai fanaattisia ajohalujaan. Maaliskuun 6. päivänä puhelin soi ja ystävällinen huoltomies ilmoitti mopottimeni huollon olevan valmis. Porhalsin paikalle 9.3. lälysti auto-kyydillä, ja huoltomiehen naama hieman venähti, kun auton perässä ei näkynyt kärryä. No, eipä ollut siinä ratsussa koukkuakaan. Ilmoitin naama peruslukemilla, että aion ajaa Vaasan Palosaa-relta Maalahteen. Huoltomies yritti vielä varovasti kääntää innostunutta päätäni, mutta eipä hän tietenkään siinä onnistunut. Sain ohjeeksi kuitenkin kullanarvoisen säännön: "Se on sitten bambi jäällä. Aja varovasti!"

Tavoitteena olla ensimmäinen

Uskomatonta, että lihasmuisti muistaa tutun istuma-asennon, eikä huoltofirman pihasta lähteminen tuottanut muuta kuin kihelmöivää innostusta ja hersyvää jännitystä. Nyt lähdetään ajamaan Vaasan keskustaan ja moottoritielle! Katsokaa vain kaikki vaasalaiset, täältä tulee Pohjanmaan ensimmäinen motoristi, wohou! Mutta vaasalaiset tuntuivat vähät välittävän urotyöstäni ja loistavasta suorituksestani. Kaikki kävelijät, pyöräilijät ja muuten vain haahuilevat ihmiset tuijottivat silmä turtana älyluuriaan; samoin kuin suurin osa vastaantulevista

autoilijoistakin. Harmi, hepä menettivät Hangon keksin hymyn ja tuoretta huoltoaan kiittelevän moottoripyörän.

Kylmää kyytiä

Ensimmäinen ajomatka meni hyvin, mutta vähän huonosti. Tuli kylmä - todella kylmä - ainakin moottoritiellä. Ei +4 °C ole maan mainioin ajoilma, vaikka aurinko paistaisikin ihanasti. Tämän kokemuksen myötä päätin antaa mopottimeni levätä pari päivää, ennen kuin uskaltauduin uudelle kierrokselle.

Mutkainen matka Munametsään

Toiselle ajokierrokselle 12.3. puin paremmin päälle ja päätin edetä ajotaso 2:lle. Siis hiekkateille. Ongelmana oli vain se, että hiekkateillä oli jäätä ja lunta erityisesti varjopaikoissa. Mutta päätetty mikä päätetty, ja tätä päätä on vaikea kääntää, kun se on jotain jännittävää päättänyt. Päätin ajaa päämäärään, jotta ajossa olisi jotain järkeäkin ja kohteekseni valikoitui Maalahden Munametsä. Munametsässä myydään paikallisen kanalan munia, joita saa ostaa itsepalveluna kanalan yhteydessä olevasta "kioskista". Kanalaan johtaa pitkä, mutkainen ja möykkyinen hiekkatie, jota lähdin iloisesti ajamaan kieli keskellä suuta. Ja hyvä niin, sillä kovin muljuavaa hiekkatie paikka paikoin oli. Ajauduin autonrenkaiden jättämiin syviin

ajouriin ja olin vähällä kerran jos toisenkin vetää näyttävät lipat keskelle mutamössöä. Matelin pariakymppiä perille ja koin suunnatonta tyydytystä: selvisin ja uskalsin! Olen reipas!

Oivaltavaa ajoa

Tulomatka Munametsästä kylille tuotti vielä enemmän iloa kuin menomatka konsanaan: repussani heilui kaksi tiuta kakkosluokan munia ja kuvittelin, millainen riemu siitä repeäisi, jos kaatuisin keskelle Munametsän mutatieä ja paikallinen maajussi tulisi minut sieltä iloisesti noukkimaan kokkelin keskeltä. Ai että, tätä ajamisen riemua! Mopotin muljui allani ahkerasti, muttei pettänyt minua kertaakaan. Luulen, että sitä on vaikea uskoa, mutta tilanne oli erittäin hyvin hallinnassa koko hiekkatien ajan. Iloitsin päästessäni asfalttitielle, mutta toisaalta kun nopeus lisääntyi, niin samassa suhteessa väheni varovaisuus. Olin vähällä liukastua asfalttitién kurvis- sa, metsän langettamassa varjossa. Hyvin nopeasti opin nöyrän asenteen juuri siihen kohtaan, jossa luulin olevani vahvoilla, mutta havaitsin olevani kaikkein vähiten varuillani.

Kuka on rohkea?

Odotan innolla uusia seikkailuja entisen puhtaan, nykyisen kuraisen moottoripyöräni kanssa. Luulin olevani rohkea, kun uskalsin nostaa ajotason haastetta heti kättelyssä, vaikka oikeastaan rohkeutta on se, että uskaltaa tunnustaa rajansa ja arvioida riskit oikein. Opettelen tätä ahkerasti päivittäin. Oikeasti rohkea on se, joka uskaltaa ensimmäisenä nöyrytyä ja pyytää anteeksi alentavaa puheenparttaan tai toimintatapaansa työkaveriltaan. Tai se, joka uskaltaa puolustaa sitä tyyppiä, joka tietenkään itse ei ole paikalla, mutta joka on joutunut toisten arvosteleviin hampaisiin kahvihuoneessa. Rohkea on myös se, joka uskaltaa maksaa kassajonossa edellä olevan asiakkaan ostokset, kun tämä raukka ei hermostuksissaan muista pankkikorttinsa salanumeroa. Vaikka uskaltaisinkin ajaa moottoripyörälläni Munametsään pimeällä takaperin, ei se osoita rohkeutta, vaan järkevän tekemisen puutetta enemmänkin. Kuinka Jeesus toimisi sinun tämänpäiväisessä kinkkisessä tilanteessasi ja kuinka sinä voisit toimia rohkeasti tänään?

"Odota Herra. Ole luja, ja olkoon sydämesi rohkea. Odota Herra." Ps. 27:14

Maarit Filppula
Malax

Jaakko Puntila

"No ny lähtöö!" Elämäni aikaisin ajokauden avaus Vaasassa 9.3.26.

Hengellinen palsta

Huolenpitoa ja johdatusta

On hetkiä elämässä, joiden aikana olen moottoripyörän selässä kokenut erityistä huolenpitoa ja johdatusta. En usko, että olen näiden kokemusteni kanssa yksin. Moottoripyöräilyyn kuuluu ajoon valmistautuminen, joka on kuin pieni hartaushetki. Motoristi on pienten toleranssien armoilla ja riippuvainen Herrasta, joka säättää säät ja tieolosuhteet. Joka hetki tarvitaan armoa, ettei sattuisi mitään. Pitää miettiä reittiä, pukeutumista, ajolinjoja ja pyörän käsittelyä, ettei ajopeli pääse kaatumaan. Liikuvan pyörän selässä kypärän sisällä on luonteva vuodattaa rukousta. Siinä saa myös laulaa Jumalalle sydämensä kyllyydestä, jos mieli tekee.

Ajomuistoihini on piirtynyt kaksi tapausta, jolloin sain kokea Jumalan erityistä huolenpitoa. Vuonna 1989 tein matkan Helsingistä Pohjois-Norjaan Suzuki GT 750 -vesipyssyllä. Pyörä alkoi jossain Lapin takamailla temppuilla yllättäen. Aina muutaman kilometrin ajon jälkeen

se sammui. Piti odotella viitisen minuuttia, että sen sai uudelleen käyntiin. Taas pääsin muutaman kilometrin, kunnes kone sammui. Silloin ei ollut edes asutusta, vaan pelkkää Lapin erämaata. Mukana ni oli perustyökälyt, mutta en osannut oikein päätellä, mistä vikaa pitäisi alkaa etsiä. Oli jo iltapäivä ja matkaa piti päästä jatkamaan, että pääsin johonkin järkevään paikkaan yöksi. Painoin pääni rukoukseen ja pyysin Herraa avuksi. Sitten tunsin, että vikaa kannattaisi ehkä aluksi katsoa sähkölaitteista. Otin sivukotelon kokeeksi auki. En ollut pyörään niin tarkasti perehtynyt, että olisin tiennyt, mitä sen alla on. Huomasin heti, että yhdestä rasiasta oli johto irti liittimestään. Painoin sen takaisin. Pyörä käynnistyi ja pelasi moitteettomasti takaisin Helsinkiin.

Vanhan polven Harrikat ovat tunnettuja siitä, että osat saattavat värinän takia irtoilla itseksensä. Pääsin tätä todistamaan, kun Evo-Harrikastani putosi Turun moottoritiellä kesken matkanteon pakoputki ja pyöri tienvarren pitkään heinikkoon. Ympärillä oli muuta liikennettä ja sen vuoksi tarkka sijainti jäi hiukan epäselväksi. Laitoin pyörän parkkiin ja lähdin etsimään pakoputkea jalan. Oli aika

toivotonta ja tuloksetonta yrittää etsiä pakoputkea heinäsuovasta. Ajelin kotiin ilman pakoputkea. Meteli oli aika karmea. Seuraavana päivänä lähdin etsimään uutta sopivaa putkea pääkaupunkiseudun mp-liikkeistä, mutta sellaista ei ollut heti saatavilla. Sitten koin kehotuksen ajaa takaisin paikkaan, jossa putki oli pudonnut. Kävelin moottoritien pientareen reunassa puolisen kilometriä. Heinikko oli niin pitkää ja tiheää, ettei ollut mitään mahdollisuutta löytää puolen metrin mittaista kromiputkea sen seasta. Olin aikeissa luovuttaa ja kääntyä jo takaisin. Silloin tunsin Herran kehotuksen: Jatka vielä hetki samaan suuntaan. Toimin kuuliaisesti ja tallustelin piennarta eteenpäin. Silloin havaitsin kohdan, josta puuttui heinikko. Juuri siinä kohdassa kiilteli pudonnut pakoputkeni! Toisinaan Jumala näkee meidän motoristien pienet ja isot ongelmat ja osoittaa niihin erityisen huolenpitonsa, kun meiltä ratkaisut loppuvat.

Roy Rissanen

Tällä Suzuki GT750-pyörällä ajoin kotoa Pakilasta, Helsingistä, Norjan Altaan ja takaisin. Vettä satoi matkalla, Norjassa oli jäätävä tuuli. Pyörä temppuili vain kerran matkalla, joten kokonaisuudessaan reissu meni hyvin. Kiitos Herralle!

Evo-koneella varustetut Harrikat ovat viimeisiä, jotka tärisivät kunolla ajaessa. Viisas laittaa locktitella pultit kiinni, etteivät ne irtoa värinästä. Tästä pyörästäni putosi pakoputki moottoritien sivuun. Herra auttoi sen löytymisessä.

NAISTEN PYSTYMETTÄ MUKAVUUKSIN

4.9.-6.9.2026 (pe-su)

Paikka tapahtumalle on Kalliopirtin leirikeskus, Kalliopirtintie 20, 16610 Kärkölä

Majoittuminen alkaa perjantaina klo 17:30 ja jatkuu päivällisellä klo 18

Koko viikonloppu 140€ sis. majoitus ja ruokailut

Lisätietoja Päivi Karjunen 0400-617 629 , päivi.p.karjunen@gmail.com

ILMOITTAUTUMINEN VAIN NETTILOMAKKEEN KAUTTA,
johon löytyy linkki 17.5. saamastasi sähköpostista sekä
kerhon Valtakunnallisesta tapahtumakalenterista tämän tapahtuman tiedoista.

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Ilpo Varha, 040 015 0199
ilpo.varha@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com
vice.president@gospelriders.fi

Jäsensihteeri

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihteeri@gospelriders.fi

Taloustalvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Reijo Ruotsalainen
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Håkan Häggblom, 050 553 4530
hakan.haggblom@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjölin, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Karjala

Jukka Laakkonen, 044 286 8826
jukka.laakkonen@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Mika Tenetz, 0400 805 310
etela.pohjanmaa@gospelriders.fi

Helsinki

helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Juhani Laaksonen, 040 523 2605
hameenlinna@gospelriders.fi

Jyväskylä

Pekka Kemppainen, 040 548 6517
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi

Saarijärvi

Aimo Siekkinen, 045 663 6890
siekkinen1@gmail.com

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2026